



נוצרה בינינו כימיה נפלאה



חיה אסקיו

**"הייתי ב'היי',
באיזו קלילות
רקד והדריך.
הסגנון התנועתי
המיוחד שלו
כבש אותי."**



יואב אשריאל עם יזהר כהן

נוצרה בינינו כימיה נפלאה והוא הדגים איתי את כל ריקודי הזוגות (למעשה עד לפני 5 שנים, בחוג הותיקים שהתקיים באולם "ביכורי העיתים" בתל אביב). בהמשך, הזמין אותי **יואב** למבחני הלהקה והתקבלתי. בשבילי זה היה השיא להקת "פעמי מחול". האקורדיוניסט היה **יאיר רוזנבלום** ז"ל.

הופענו בהרבה אירועים כמו ימי העצמאות, נשף מלכת היופי, צעדת ירושלים ועוד. זו הייתה תקופה שהעצימה אותי.

במקביל, המשכתי לרקוד בחוגים שלו ובמרתונים, שהיו גולת הכותרת בריקודי העם - לרקוד עד כלות.

בכל פעם שאני רוקדת את ריקודיו עולה לנגד עיני דמותו של **יואב**.

למשל, הוא חיבר את "יצאנו אט" לזכרה של **מירה** אשתו, שאהבה מאוד את השיר ולי הייתה הזכות להדגים איתו את הריקוד בכל מפגש ב"ביכורי העיתים".

יש משפט של **יואב** שהולך איתי עד היום. כששאלו אותו בן כמה הוא? תמיד השיב: "אני אחרי צבא" ואכן כאשר שואלים אותי אותה שאלה אני עונה כמוהו. כך בכל שיחה היינו מתבדחים.

קשה לדבר בזמן עבר, אבל אלה החיים... יהי זכרו ברוך.

הייתי עם **יואב** בקשר מתמיד, נהגתי להתקשר אליו כל שבועיים, לשאול לשלומו ולנהל שיחות וזיכרונות. כך היה לפני ראש השנה תשפ"א, התקשרתי לאחל לו "שנה טובה" ו"בריאות", אבל לא היה מענה... ליבי ניבא לי שלא הכל כשורה ובכל זאת לא רציתי להאמין שזה הסוף.

קשה לי המחשבה שלא אוכל להתקשר אליו יותר, עצוב לי מאוד עם לכתו, ואני מרגישה זכות גדולה שהכרתי את אחד מגדולי היוצרים ועמודי התווך של תנועת ריקודי העם.

המפגש הראשון שלי עם **יואב** היה כשהייתי בת 14 והגעתי דרך מדריכה לריקודי עם שרקדה אצלו בלהקה, והמליצה לי ללכת לסטודיו (אז קראו לזה סטודיו) של **יואב ומירה אשריאל** שהיה בבית הספר "אחד העם" בתל אביב ושהתקיים פעם בשבוע.

הריקוד הראשון שלימד בשיעור הראשון שלי היה "הרועה הקטנה". הייתי ב"היי", באיזו קלילות רקד והדריך. הסגנון התנועתי המיוחד שלו כבש אותי. מאז השתדלתי לא להחסיר אף שיעור.

